

Slovenské detstvo ostalo intímnu inšpiráciou v Svetkovej tvorbe

Vladimír Šimko odpovedá na otázky Samuela Abraháma

V niektorých básňach čítame o vás. Vychádzky s otcom, pohľad na divý mak. Asi to bolo na Slovensku. Ako sa váš syn vysporiadal s emigráciou?

Svetka som učil milovať prostredie, aj keď pre druhých mohlo byť nezaujímavé.

Bola to vôňa divokého cesnaku v lužných dunajských lesoch, slnkom vypražené chodníky v poliach pri Grobe, zákutia starej Bratislavy. Po príchode do USA sme s desaťročným chlapčiatkom znovu „objavovali“ opustenú železničnú vlečku, smetisko áut na pokraji manikúrovaného golfového ihriska. Svetko vtedy ťažko niesol, že sa mu deti vysmievali pre angličtinu.

Syn sa stáva Američanom, otec ostáva Slovákom. Bolo vám to ľúto, alebo ste boli pyšný?

Rodinu som vzal do emigrácie na protest proti svojvôli bezvýchodiskovej totality. Vždy som videl perspektívu v slobodnom svete, aj za cenu obetí nepohodlia. Tieto názory môj syn zdieľal so mnou.

Kedy sa rozhodol byť básnikom? Ako ste to vnímali a prijali?

Už na High School (gymnázium) Svetko zrejme riešil svoje vnútorné rozpory emigrácie tvorivým písaním. Vyporiadaval sa takto so stratou slovenského domova, ale

aj s malichernosťami konzumného sveta. Chápali sme to a všemožne sme ho v tom podporovali.

Ste lekár, smrť je vaša každodennosť. Stratili ste manželku a následne syna. Ako ste sa s tým vyrovnali? Dá sa to vôbec?

V priebehu necelého roka (2003–2004) som stratil milovanú manželku, ktorá so mnou znášala najťažšie časy spoločného života a krátko na to aj jediného syna. Vedel som, že mnohí v takejto situácii podľahnú, položia sa, ale že pozitívny postoj je východisko. Vydali sme dve posmrtné zbierky básní Svetkovej poézie na Slovensku, chystáme väčšiu publikáciu jeho poézie v prestížnom americkom nakladateľstve. Získal som slovenské občianstvo, obnovili mi členstvo v Slovenskej le-

kárskej spoločnosti a znovu som (aspoň napoly) Bratislavčanom.

Vracal sa na konci svojho mladého života k svojim koreňom? Ako vnímal svoje slovenské detstvo?

Po roku 1989 Svetko potvrdzoval svoje európanstvo úzkymi kontaktmi s európskou kultúrou a cestovaním. Jeho slovenské detstvo ostalo intímnu a dojímavou inšpiráciou v jeho básnickej tvorbe.

Sveťo Daniel Šimko zomrel v USA, no je pochovaný v Bratislave. Prial si to, alebo ste tak rozhodli?

Môj syn zomrel náhle na metabolické zlyhanie, možno aj pre emocionálny šok po úmrtí svojej matky. Je len prirodzené, že leží po boku svojej mamy a starých rodičov na Slávičom údolí.

